

Bootjournal

Nummer 12 / December 2007

Losse verkoopprijs € 3,95

Solide: Vacance / **Parasailor²** / Voor anker bij Tiengemeten / **Examen klein vaarbewijs** / Jachtwerf Bendie / **Walvishaaien spotten met eigen duikboot** / Prins Bernhard's Budi

SLIM ZEILEN MET PARASAILOR²

Iedere ervaren zeiler kent de risico's van het hanteren van spinnakers en gennakers. Op de meest ongunstige momenten kan het zeil gaan rollen, 'broachen' en bij sterke windvlagen kan zelfs het hele schip platslaan. En wanneer wind samengaat met een sterke zeegang, oefenen deze natuurkrachten een immense druk uit op het zeil en het schip. Zoveel zelfs, dat de spi of de volledige tuigage het kan begeven met alle ellende en kosten van dien. Voor veel zeilers, en vooral voor toerzeilers, is er een innovatieve oplossing beschikbaar: de Parasailor².

De Parasailor² wijkt overduidelijk af van de traditionele spinnaker en gennaker. Op het oog is al goed te zien dat er een gapend gat in het zeil is gemaakt. En dan hangt er ook nog een driedimensionale, luchtdrukgevulde, aërodynamische vleugel in de opening. Indrukwekkend om te zien, maar waar dienen die extra foefjes eigenlijk voor?

De opening en de vleugel hebben beide een unieke werking. Zo heeft de opening in het zeil de functie van overdrukventiel; het teveel aan winddruk wordt via de opening afgevoerd. Een plotselinge windvlaag kan niet uit een traditionele spi ontsnappen. De druk die dan ineens op het materiaal komt te staan kan enorm zijn. Dit leidt vaak tot gescheurde spinnakers of het verlies van tuigage. Een ander voordeel van de opening is dat de vleugel zijn werk kan doen. De in de opening bevestigde vleugel is vergelijkbaar met de werking van een parachute of surfkite en vervult twee taken. Allereerst ontstaat door de luchtstroom om het vleugelprofiel een opwaartse druk. Door de hoek van de vleugel leidt dit tot een zowel naar boven als naar voren gerichte kracht. Deze voortstuwing en lift zijn groter dan het verlies aan voortstuwing door het ontsnappen van lucht door het gat in het zeil. Daarnaast is de vleugel verdeeld in met lucht gevulde compartimenten. Deze geven het zeil een sterke, horizontale stijfheid, waardoor de zijlijken actief verhinderd worden in te vallen. Mocht het zeil toch invallen door het plotseling draaien van de wind, dan blijft de enorme klap uit die veelal bij het weer vullen van de spi

Officiëel wedstrijdzeil

De Parasailor² is officieel toegelaten als wedstrijdzeil in alle IRC klassen en tevens in de ORC vanaf seizoen 2006. Er is een speciale racevariant verkrijgbaar, die met slechts kleine concessies aan de levensduur, ook bij zeer veel wind een perfect profiel garanderen. Hiervoor worden zeer inelastische materialen gebruikt. .

ontstaat. De Parasailor² opent zich rustig en gecontroleerd, wat de belasting op het zeil en de tuigage aanzienlijk vermindert.

Importeurschap

Het grote voordeel van deze intelligente toepassingen op het zeil is dus de verschuiving van het zeildrukpunt, waardoor de mogelijke risico's die ontstaan bij het hanteren van een spinaker aanzienlijk verkleind worden. Deze effectieve werking van het zeil ervoer zeelzeiler en importeur van de Parasailor² Bojan Michiels van Kessenich aan den IJve, toen hij in 2003 door een vriend werd uitgenodigd om mee te zeilen in de Atlantic Rally for Cruisers van Las Palmas naar St. Lucia in de Caribische Zee. "Het jacht waarmee we de oversteek maakten, bleek een Parasailor² aan boord te hebben. Tot dat moment kende ik dit zeil niet, maar dat zou spoedig veranderen", vertelt Michiels van Kessenich. "Vanaf de start van de race tot vlak voor St. Lucia hebben we met de Parasailor² als enige zeil gezeild, en hoe! De stabiliteit -en daarmee het trimgemak- van het zeil stemde mij direct al vrolijk. Mijn gevoelens voor het zeil werden alleen maar warmer toen we onze eerste squall meemaakten. Deze beruchte storingen op de oceaan komen regelmatig over en brengen naast harde regen ook ineens wind van meer dan dertig knopen met zich mee. Waar na iedere squall meer jachten via de marifoon meldden hun spinakers aan flarden gevaren te hebben, heerste bij ons rust en kalmte aan boord. Niet alleen bleef de Parasailor² heel, hij bleef probleemloos werken en telkens onze snelheid naar nieuwe records stuwten. Na de derde squall gingen we niet eens meer buiten kijken, maar schuilden lekker binnen voor de regen terwijl het zeil ons onverdroten voortjoeg. Ik was verkocht."

Na thuiskomst nam Michiels van Kessenich contact op met ISTEK, de producent van het zeil. "Het importeurschap voor de Benelux was al snel rond. Eerst nog onder de vleugels van mijn laatste werkgever, maar nadat onze wegen zich scheidden, heb ik in 2006 het bedrijf Bomarine opgericht. Sindsdien is er een flinke groei in de afzet van de parasailor² waar te nemen, waarvan het einde vooralsnog niet in zicht is. Nu wordt het zeil nog gezien als een exotische eend in de bijt, maar geloof me, over tien jaar behoort dit zeil tot de standaarduitrusting aan boord van toerjachten."

Meer informatie over de Parasailor² en andere innovatieve zeilproducten op www.bomarine.nl

‘Het gapend gat
heeft een unieke
werking’

Windkracht 7:
geen klap, geen
schuddende mast
en geen extreme
krachten op het
tuig.

Proef op de som

De Parasailor² ziet er in volle wind imposant uit, dat staat buiten kijf. En ook op papier zijn de voordelen snel gevonden. Michiels van Kessenich: “Toch zullen de meeste zeilers pas overtuigd raken, wanneer ze zelf de proef op de som nemen.” En dat is voor hem reden genoeg om regelmatig samen met zijn klanten een stukje te gaan varen. “Wie interesse heeft, hoeft maar te bellen of te mailen voor een afspraak.’ Dat gebeurt dan ook regelmatig, waardoor de Parasailor² uitvoerig is getest, onder verschillende weersomstandigheden, door ervaren zeilers en op indrukwekkende testlocaties. Een korte impressie van enkele ervaringen.

Wanneer: december 2006

Locatie: Kaapstad, Zuid-Afrika

Vaartuig: Miura II zeiljacht

Weer: ruwe zee, wind tot wel 30 knopen, een warme zon

‘Eenmaal op volle zee, moeten we gelijk aan de slag. Na een paar mijl, gaan we voor de wind varen. Hoge golven klotsten tegen het achtersteven. Tijd om de spinnaker te hijsen, zo laat Michiels van Kessenich de bemanning weten. Verbazing alom. De meeste kapiteins zouden zich er niet aan wagen om met dertig knopen wind een spinnaker te hijsen. De kracht die dan op het zeil komt! Blijkbaar weet hij wel anders en hij gaat vol vertrouwen en volledig kalm aan de slag. De 78m² grote spinnaker rolt zich uit de sok en vult zich moeiteloos. De snelheid neemt direct toe, tot meer dan 10 knopen en we blijven prima in controle over het vaartuig. We laten vervolgens het grootzeil zakken om de parasailor² in volle werking te aanschouwen. Met nog alleen een gehesen spinnaker, besluiten we maar eens te gijpen. Het grappige is, dat aangezien we geen grootzeil voeren, niemand in de gaten had dat we al gegijpt hadden. Perfect. Iedereen aan boord glimlacht van oor tot oor.’ (bron: T. Sailing magazine, december 2006, T. Roberts).

Wanneer: april 2007

Locatie: Markermeer, Nederland

Vaartuig: Dehler 36db zeiljacht

Weer: buiendreiging, windkracht 3-4 Bft.

‘Net als een halfwinder trek je het parazeil uit een zak open. Simpel. Als je alle lijntjes op de juiste manier bevestigd hebt tenminste. Met de heersende windkracht hadden we prima testweer. Als het zijlijk even inviel was dan niet erg, het klapte niet zo wild als genakers en spinnakers dat plegen te doen. Aangename rust in de tent dus. De ‘uitlaatklep’ deed zijn werk goed met als prettig gevolg minder paniekerigheid en windschommelingen.’ (bron: Op Koers, april 2007, Dehler Club Nederland)

Wanneer: juni 2007

Locatie: IJsselmeer bij Enkhuizen

Vaartuig: Vancouver 34 zeiljacht

Weer: bewolkt, windkracht 5 Bft.

‘30 knopen wind. Tijd om de spinnaker te hijsen’

‘In de test zeilen we de Parasailor² met boom en twee schoten en zonder grootzeil voor de wind. Door een stevige windvlaag raken we aan het rollen. Want ook met de parasailor² is er op deze koers geen dwarsscheepse stabiliteit. Door het zeil asymmetrisch te trimmen, stoppen we dat rollen. Net als bij een gewone spi. We varen door. We doen nog een tweede test. Op een voordewindsrak gaat de Parasailor² opnieuw omhoog, ditmaal zonder boom, maar met twee schoten aan elke schoothoek. Dat gaat niet in één keer goed, omdat de schoothoeken verkeerd om zijn vastgemaakt. Bojan zorgt snel voor een goede bevestiging. Het hijsen verloopt vloeiend en het is vervolgens zaak om het zeil met de vier schoten te trimmen. De loefboegschoot is daarbij het startpunt. Dan is het zaak om met de lijboegschoot de lijschoothoek op gelijke hoogte te brengen met de loefschoothoek. Op advies van Bojan laten we het grootzeil opgedoekt. Met één zeil dat makkelijk te bedienen is, kun je sneller overal komen, zolang het maar niet helemaal aan de wind is. Het feit dat we de testvaart uitvoeren bij windkracht 5 zonder probleem, toont aan dat de Parasailor² een hogere tolerantie voor fouten heeft dan de spinnaker’. *(bron: Toerzeilen)*

Wanneer: september 2007

Locatie: IJsselmeer

Vaartuig: wadvogel 38, multihull

Weer: bewolkt, windkracht 6-7 Bft.

‘De bijzondere eigenschappen van het zeil worden meteen duidelijk. Ondanks de hoge, schijnbare windhoek blijkt de Parasailor² mooi vol. Nog duidelijker blijkt dat als de spinnaker de wind verliest, het zeil gewoon blijft staan. De kop wordt minder vol, het schip mindert vaart, de wind komt meer van achteren in en zonder slag of stoot wordt het zeil weer gevuld. Geen klap, geen schuddende mast, geen extreme krachten op het tuig. En dat met windkracht 7!’ *(bron: CTC Nederland, oktober 2007, M. Bakker)*